

TERENTII CHRISTIANI

DANIEL,

Sive,

COMOEDIA DANIELIS,
STYLO TERENTIANO,
à CORNELIO SCHONÆO GOUDANO,
quondam Gymnasiarchâ Harlemensi,
conscripta,

*In usum STUDIOSE JUVENTUTIS,
ludos scenicos adamantis,*

Seorsim edita.

ABOÆ,

Excusa à JOHANNES Winter/
ANNO 1670.

TERENTII CHRISTIANI
DANIELIS,

Actorum Nomina

DANIEL, *Propheta.*

CYRUS, *Rex.*

LYTURGUS, *Mystagogus.*

PHYLAX, *Mystagogi adiutor.*

LEONIDAS,

BALTHASARUS. } *Nobiles.*

ICHTHIBOLUS,

TORBELLUS,

MELCHIAS,

MYDA, *Danielis puer.*

PHORMIO,

SYRUS,

BLEPHARO,

MESSENIO,

} *Lictores.*

} *Fabri.*

PROLOGUS.

Jambici.

Rursus me spectatores in proscenium
 Jabet prodire choragus noster, novam
 Vobis daturus fabulam. Quid? fa-
 bulam

Dico, sacram ex sacris literis factam comœdi-
 am?

Hanc fabulam dum appello, quis me non putet
 Errare turpiter? Sed fabulam tamen

Eam futuram prædico: verum sacram,
 Piamq; in ætus concinnatam scenicos,
 A Schoneo, scholæ nostræ archidida scalo.

Hic quia suos vobis probari ludos Comicos
 Sæpè aliàs animadvertit, neutiquam sibi
 In hoc suo studio cessandum existimat.

Malevolos, qui nunc hoc, nunc illud reprehē-
 dunt, nihil

Moratur, quin pulchrum his displicuisse autu-
 mat.

Abunde illi satis est, si vobis, quos bonos
 Esse arbitratur, placeat. A malis autem
 Et improbis culpari mavult, quàm laudari.

Atq; optimè sentit, meâ quidem sententiâ:

Quando mali non nisi malos probant, bonos
 Incusant, atq; omnibus insectantur modis.

Quos non alio pacto ulciscaris rectius,

Quàm si allatrantes negligas.

Tum opera precium est eorum audire insaniam,

Dum contempti, sese nequeunt ulciscier.

Sed missos illos faciamus. Vos alloquor,

Qui cum sitis boni, bonorum industriam

Juvare vestris gaudetis conatibus.

Adeste, auresq; nobis benevolas. Et candidas

Præbete cum silentio. Ecce prodeuntem, periocham

Qui vobis est recitaturus comœdia.

COMOEDIÆ PERIOCHA.

Veri Dei cultor, Et amator Daniel,

Idololatras vivens inter Babylonios,

Neq; promissis, neque precibus induci potest,

Belo Babyloniorum ut sacrificet Deo.

Mox rege urgente, constanter repugnat: Et

Belum non nisi inanime simulachrum esse asse-

rens,

Ejusq; sacerdotes accusat; utpote

Qui regem, populumq; suis sycophantijs,

Dolisq; fallerent. Quod cum rationibus

Certis, indicijsq; manifestis comprobat,

Sacerdotes necantur, Belum Daniel

Sternit, templumq; ejus subvertit funditus.

ACTUS I. SCENA I.

DANIEL.

Jambici.

Summas tibi gratias ago benignissime

Deus,

Deus, pro maxima tua erga me clementia,
 Qui non solum ea, quibus corpusculi necessitas
 Eget, verum alia etiam plurima, quæ ad gloriam
 Et honorem spectant, liberaliter mihi es
 Largitus hactenus. Tu insidias, & fraudes, quibus
 Homines idololatræ & impii me fallere,
 Atque illaqueare conati sunt, à me avertisti
 procul:

Amara in dulcia, tristia in læta, asperaque
 In jucunda, bonitate tua commutasti mihi.
 Præterea quod regi nostro charus sim, quodque
 is me suis

Proceribus omnibus præpositum, ad maximos
 Honores extulerit, meque intimum habeat, ac sua
 Mihi consilia committat, credatque omnia;
 Id tibi soli acceptum ferri convenit.

Sed quid ego te prædicem, aut quid laudem mi
 Deus?

Nihil unquam tam magnificè quicquam dicam,
 quin benignitas

Longè id superet tua. *Sed ut nihil est inter ho-*
 mines

Beatum omni ex parte: In hisce prosperis rebus,
 Et ex animi mei sententia cedentibus,

Unum hoc me angit, torquet, & affligit maximè:
 Quod impium Beli idolum, haud secus quam ve-
 rum Numen hic

Coli videam. Cùm tu unicus, verusque sis Deus:
 Qui quemadmodum cælum, terramque, & quæ-
 cunque

6 TERENTII CHRIST.

His continentur, ex nihilo quondam creasti; ita
Nunc admirabili rua prudentia

Conservas, ac moderaris omnia. Quæ quidem
Quanquam certa, indubitata, multoque omni-
um verissima

Sunt; tamen hæc aut nulli, aut paucis admodum
Hic potui persvadere hæctenus. Imo ne regi
quidem

Ipsi, qui nihilo cæteris prudentior,
Tuo divino Numine neglecto, idolo quoque
Servit turpiter. O cæcitatem abominabilem!
O impium perversumque hominum errorem!
Quamdiu hæc

Impunita relinques Deus?

Næ tua admirabilis est clementia,
Qui vivere pateris, rebusque prosperis
Frui hos idololatrias. Utinam ita divinæ tuæ
Voluntati visum sit, ut aut huic tam execran-
do malo

Remedium tandem invenias, aut me ætate jam
Provectum, ex hac vita eximas.

Mori enim malo, quàm tam horrendum quoti-
die intueri

Spectaculum, à cujus etiam
Commemoratione mens abhorrescit mihi.

Sed video mystagogum prodeuntem. Hic rur-
sus, uti

Opinor, hostias, aut epulas apparabit, ut
Belo sacrificetur cacodæmoni. Hinc amoliar
Me protinus; ne quod animo ægrè est, conspicer

ACTUS I. SCENA II.

LYTURGUS, PHYLAX.

Ejusdem generis versus.

PRæcepit mihi rex, ut relictis rebus omnibus,
Magnificum, splendidumque sacrificium Deo
Nostro Belo apparem. Id nunc sedulo est a-
gendum

Mihi. Sed vereor ut solus sufficiam tam arduo,
Gravique negotio. Asciscendus itaque & ac-
cersendus est

Phylax amicus noster, ut hodie opera me juvet
sua.

Sed commodè herculè illum huc accedentem
video.

Eum hic præstolabor. PHY. *Revisam quid meus
Agat Liturgus. At eccum opportunè admodum.*

Nil potuit fieri commodiùs. LIT. Prior ego
illum compellabo. Hem Phylax, quò tibi iter est
Tam mane? PHY. *Ad te Liturge.* LIT. Quid ne-
gotii est?

Cedo. PH. *Audio Belo apparandas esse victimas,
Easq; magnas, atq; splendidas: itaque
Viso, an me adjutore tibi sit opus, quo alias usus es
Frequenter.* LIT. Bene pol facis, & habeo gra-
tiam:

Jam enim te jussissem accersi. PHY. *In tempore i-
gitur*

Me adesse gaudeo, nondum vocatum. LIT. Com-
modè id

Quidem mihi accidit, nam festinato opus

Est. quare properemus. Quin rex ipse aderit: itaque

Ne quid prætermittamus, quod ad religiosum
Ornatum, cultumque Dei pertinere videbitur,
Nobis magna erit adhibenda cautio;

*Namq; in divinis rebus negligentem,
Aut socordem esse, nequaquam decet. PHX. Sapi-
enter pol facit.*

*Rex, qui hunc Deum summis honoribus sibi
Colendum esse arbitratur: cujus numine
Ejus regnum miris est stabilitum modis:
Cujusque auspicijs omnia hinc cedunt nobis feli-
citer.*

*A quo enim maxima beneficia accipit, ei ut gra-
tiam,*

*Referat, equum esse existimat. LI. Sapitis quidem
Mea sententia, qui numini tam magnifico
Se gratum præbet: quique in eo honorando,
Atque alendo nullis parcit sumptibus.*

*Qui quanquam magni sunt, minimè tamen eos
Puto conferendos, cum infinitis, innumerisque
commodis,*

*Quæ hujus Dei favore Babylonii
Annis sunt consecuti plurimis. Verùm nimis
Hic cessamus diu: ad templum nos protinus
Conferamus, ut quæ ad sacrificium pertinebunt,
Absque ulla mora paremus. PH. Præcede, sequor.*

ACTUS I. SCENA III.

DANIEL, CYRUS, LEONIDAS.

Ejusdem generis versus.

Quan-

Quanquam video mihi infidias parari
 Ab hisce cacodæmonum cultoribus,
 Meque illis invisum esse & ante intellexi,
 Et nunc etiam multò magis intelligo; tamen
 Animam relinquam potius, quàm à veri Dei
 Cultu me permittam avocarier. Quòd si
 Omnino mihi moriendum erit, parvi æstimo:
Nam qui ita perit, minimè interit, postquam in-
nocentibus,

Et præter culpam damnatis, ad cælum patere
Accessum, nobis credendum sit firmiter.

Quapropter nulli me adversarii suis
 Terrebut minis. Ne rex quidem ipse quicquam
 Profecerit, si ad impietatem hanc me impellere
 Conetur. Absit enim ut homini magis obsequar
 Quàm Deo. Quancquam illo sat benevolo, com-
 modoque

Usus sum hæctenus: cùm tamen ab idoli sui
 Cultu animum mihi planè abhorrere sæpe fen-
 serit.

Sed ecce egredientem. ad templum illum itu-
 rum existimo.

Hic subsistam paulisper, ut, quò iter ei sit, sciam.
 CYR. *Ehodum, cessatum est satis, In templo para-*
ta jam dudum

Credo esse omnia, quare properemus, ne in mora
simus.

LEO. En adsumus Rex invictissime, ad tua
 Jussa exequenda prompti, atque expediti sedulò.
 CY. *Facitis uti decet, quando regi vestro obsequen-*
tes,

Ac morigeros vos per omnia præbetis. Sed estne iste

Daniel, quem non ita procul hinc stantem conspicio? is

Est ipseus. opportunè herculé. Adoriar hominem, & Ad templum deducam, ut mecum Deum Belum

Adoret, viçtimasq; offerat. At nihil agam, Si illum novi satis. Quod tamen ei faciendum erit Aliquando, si benevolentiam, atq; gratiam, Quam apud me est consecutus, stabilem & perpetuam sibi

Esse velit. Sed propius huc ad me accedit. DAN. Salve plurimùm

Rex invictissime. CYR. Salve Daniel. Quid hic Tibi negotij est, aut quem præstolaris? DA. Te mi Domine

(hic mihi

Accedentem videbam procul: ideoq; manendum Aliquantisper arbitrabar. Cy. Fecisti bene,

Laudo. sed scin' quid ego te nunc facere velim?

DAN. Nescio Domine. Cyr. Dicam. DAN. Ubi voles: quicquid præceperis,

Effectum Dabo. Cy. Deo nostro Belo sacrificium Parari mandavi modò: eod; nunc me confero.

Age, sequere, ac tandem in hac re voluntati

Fac pareas mea. DAN. Prohibeat hoc Deus. Cyr. Quid ita? cedo.

DAN. Quia eum neque Deum esse, neque quicquam aut efficere aut

Præstare posse persuasi mihi. Cy. Antiquum

Pol Daniel tu morem obtines. At vide etiam

Sodes,

*Sodes, ne tibi temeraria illa linguæ incommodet
Audacia, ac procacitas; suamq; potentiam Belus
Clade, exitioq; tueatur tuo.* DAN. Admodum
Meticulosus sim, si illum mihi extimescendum
Putem. Alium, cumque verum nos Judæi vene-
ramur,

Colimus, atque adoramus Deum. Qui, quem-
admodum

Olim creavit, ita nunc quoq; moderatur omnia.
Cy. *Facis ut soles, dum nostrum aspernaris Deum:
Sed ne tibi os aliquando obturetur, periculum
Pol maximum esse existimo.*

*Quod etiamsi tu non metuis, tamen (quod hic
Dicendum est seriò) malè facis, qui tibi
Tuo more, & non nostro hic vivendum putas.*

*Quare si me audias, mitres illam obstinati
Animi pertinaciam, atq; te obsequentem
In hac re præbebis mihi.*

DAN. Si justum atque æquum esset, quod postu-
las mi Domine,

Parerem protinus: sed ad impietatem nemo me
Facilè induxerit. Cy. *Laterem, ut video, lavo.*

*Hem, missum hunc faciamus, & ad templum pro-
perè*

*Accedamus. Tu cave, ne hac inconsulta temeritas
Tibi magnum aliquod pariat malum.*

*Nunc aliud hocce tempus pustulat: post de te vi-
dero.* (riculis

DA. Non me latet profectò, in quàm gravibus pe-
Mea versetur vita: & quàm multi hic sint in au-
la regia,

Qui

Qui me oderunt, quique extinctum volunt: itaque omnibus

Huc viribus incumbunt, ut & honoribus,
Quos apud regem sum adeptus, & vita spolier
Insuper. Sed nihil homines moror, inodo
Deum habeam propitium mihi. Quod confidore:

Nunquam enim ille deserit suos. Sed tempus est
Ut hinc abeam. Tibi commendo vitam, & salutem

Meam Deus: tu me tuere innoxium.

ACTUS I. SCENA IV.

LYTURGUS, ICHTHYBOLUS, TORBELLUS, cum
reliquis sacerdotibus, CYRUS,
LEONIDAS.

Ejusdem generis versus.

Parata, quæ ad sacrificium erant opus, sunt omnia

Ichthyobole, reliquos convoca sacerdotes,
Jam dudum adest Rex. Ich. Hem, faciam pol sedulo.

Demiror quid eos remoretur. Sed adsunt. Commodè herculè.

Ehò fratres, sacerdotes pij, viriq;
Sanctissimi adeste. Quid vos istic obsecro
Detinuit tam diu? ecce hic apparatus sunt
Omnia: regisq; presentia, sacrificium
Ut maturemus, postulat. TOR. Agedum, in nobis nihil est moræ.

Cyr.

CYR. Ehem Leonida, reliquique omnes, hic
quotquot

Adestis, accedamus ad aram propius, &
In genua procumbamus, Belumque veneremur
supplices,

Cujus auspiciis in hoc nostro regno feliciter,
Prosperèque viximus hactenus.

Pro quo illius erga nos beneficio æquum est, ut
ei gratias

Agamus, oremusque ut hunc suum favorem,
Ac benevolentiam perpetuam nobis, ac stabilem
Esse velit. LEO. *Piè, atq; ut te decet Rex invi-*
ctissime.

ICH. *Agitedum fratres, nunc cantum exordia-*
mur mysticum.

Ego præcinam, vos succinite, TOR. *Faciamus*
sedulò.

CANTUS SACERDOTUM:

Sacris canamus vocibus
Belum Deorum principem:
Qui nos ab hostis impetu
Suo tuetur numine.

Hic est Diis præ cæteris
Honore dignus maximo:
Invicta cuius dextera
Nos servat in periculis.

Hic dignus est maioribus
Noster Deus præconiis:
Hic evehi solemnibus
Laudem meretur cantibus.

Intende nostris vocibus,
Id te rogamus supplices:
Hoste que nostros vindica,
Tuam tuendo gloriam.

ICH. *Euge fratres, nisi me mens fallit, litatum est*
Feliciter: nam Belus omnium Deorum

Potentissimus, annuere visus est mihi nostris

Precibus. TOR, Et mihi profectò præfagit a-
nimus

Nescio quid boni. Hinc Rex invictissime,
 Quæcunque es aggressurus, auguror tibi
 Successura ex animi sententiâ: talem
 Cùm protectorem habeas Deum,
 Qui quicquid vult, vel solo nutu perficit,
 Cui qui repugnare, aut resistere conatur, nihil
 Agit: cuiq; ipse haud gravatè cedit Juppiter,
 Quamvis sævo timendus fulmine. CYR. Hoc
 quidem

Et antè re ipsa non semel expertus sum, & in
 Posterum me experturum confido. ICH. *Istud
 quidem*

*Fiet mi Domine: verùm etiam atq; etiam vide
 Sodes, ne quod Dei Beli benignitas
 Indulset hætenus, tibi Danielis*

*Intercipiat impietas: quem inter principes
 Tuos honore ornatum maximo, versari*

*Quotidiè conspiciamus. Cùm ille tamen hunc
 Nostrum Deum adeò non colit, ut sibi etiam eum
 Illudendum, deridendumque existimet.*

*Quam certè ignominiam nequaquam impuni-
 tam fore auguror.*

CYR. Ego, quod in hac re me facere dignum est,
 invenero: (uti

Idq; propediem. Vos in utramque aurem facite
 Dormiatis. adhæc curetis sedulò,

Nè quid Belo desit. De epulis loquor apparandis:
 Intellextin' Ichthiobole? ICH. *Probè mi Domine.*

CYR. In aulam nunc revertamur Leonida.
 Ibi quid de Daniele sim factururus, consilium

Unà tecum capiam. Qui nisi morem mihi gesserit,
 Veluti ante benevolentiam meam est expertus, ita
 Nunc iram sentiet. LEO. *Rectè.* CYR. Præcedo,
 sequimini.

ACTUS II. SCENA I.

CYRUS, DANIEL.

Jambici.

Est ut dixi Daniel, peccatum à te maximum est,
 Qui tam procaciter nostrum spernis Deum:
 Neq; ullis induci potes rationibus, sententiam
 Ut mutes, mihi que in hac re te morigerum præ-
 beas:

Cujus favorem, ac benevolentiam in te maximam
 Hactenus es expertus. DA. Tua erga me clementia
 Est major mi Domine, quàm ut eam verbis ullis
 queam eloqui:

Neque quicquam tam magnificè sum dicturus
 unquam,

Quin multò plus tua promereatur benignitas;
 Quare ingratus meritò habendus sim, hominis-
 que indignus nomine,
 Si ulla in re refrager tibi.

CYR. Cur igitur non obtemperas? aut cur, quod
 jam toties

A te postulavi, non impetro cum gratia?

Age, ne tergiversare amplius. Crede hoc, in-
 quam, mihi,

Quod-

Quodcumq; à me optaris, optatum feres:

Si te hic obsequentem praebeas mihi.

DA. Abundè multa tua mihi praestitit benignitas:

Ac proinde jure inhumanus sim, si quid expectè

Amplius. Cyr. *Age sodes, sine te exorem.* DAN.

Oh, quid me oras domine; quasi

Orando te hoc à me impetrare oporteat.

Aufer mihi preces, & justa impera. Cy. *Obe Da-*

niel,

(at rei

superstitiosus es nimis. DA. Non me superstitio,

Turpitude & impietas dererret. Egon, ut scul-

peile,

Ac vile simulacrum pro Deo colam, idne es

Auctor mihi? Absit, absit, inquam, à me procul,

Ut tale quid mihi vel in mentem veniat: tantùm

abest,

Ut animum ad tam horrendum facinus inducere

Queam. Cyr. *Vab, quae haec est ingenij obstinati*

pertinacia!

Nunquamne tam blandè tibi dicam, ut animum

mutes,

Mibiq; desinas adversari? DA. Si hic obsequar

Tibi mi domine, Deum meum offendam gravis-

simè:

(niel,

Quod minimè ego expedire existimo. Cyr. DA-

Præfractus es pol, atq; pertinax nimis,

Quàm vereor, ne malum aliquod haec

Tua tibi pariat contumacia. DA. *Solam culpam*

ego malum

Esse arbitror: hanc si effugero

quod

Quodcunque obtigerit, æquo animo feram, Cyr.

Istud, atq; fortiter. Sed dic mihi (Benè
Sodes, quod te rogo Daniel. DA. quid mi domine?

Cyr. *Cùm toties tanta affirmes confidentia,
Belum nihil nisi statuam esse inanimam,
Hominis manibus confectam, an te hoc impunè la-*
turum

*Credis? neq; Deum extimescis, quem tanta afficis
Contumelia?* DAN. Non tam ab illo mihi timeo,
qui nec valet,

Nec potest quicquam, quàm ab ejus
Mystris atq; sacerdotibus: qui nullum non mo-
vent

Lapidem, ut te infensum reddant mihi. Ve-
rùm nihil

Moror. *Abunde ipsa sibi patrociniabitur inno-*
centia:

Quæ quidem premi, sed opprimi haud potest.

Cyr. *Ab Daniel, eò me redigis, ut nesciam*

Quid faciendum mihi fiet: & vitæ tuæ

Timeo. DAN. *Quieto animo esto mi Domine,
quod fors feret,*

Tolerabo fortiter. Cyr. *Vide quid agas. Sed
jam satis*

Verborum est. Si sapis, vitabis infortunium.

DAN. *Commovi. Væ misero mihi!*

*Quid autem dixi? ah, erravi. Miser non est, nisi
Cui Deus propitiùs esse desit.*

Sed ut intro me nunc recipiam, tempus mo-
net.

ACTUS II. SCENA II.

BALTHAZARUS, LEONIDAS.

Ejusdem generis versus.

Reviso quid Leonidas agat, ut de eo
 Quod heri à cœna inter nos agebamus, lo-
 quamur

Prolixiùs. Sed ipse mihi procedit obviàm.

Nihil hercule potuit fieri oportunius,

Accedam, & alloquar. LEO. *Hei mihi,*

*Quàm ego nunc illi timeo, & quàm me ejus mi-
 seret,*

Cui certum exitium impendere video. BAL. *Hem
 Leonida.*

Quis obsecro ille est, cui timere te dicis?

LEO. *Tun' hic eras Balthasare? non prævideram*

Te. BAL. Credo. sed responde ad id, quod te rogo:

Et quis sit homo, cui tu timeas malè? LEO. *Ab,
 quasi*

Ignores. Daniel est qui in periculum

Vitæ brevi est venturus, nisi regi morem gerat.

BAL. Ego quoque non parum metuo ne pernici-
 em tibi,

Exiliumq; adferat, dum nimium præfractus suæ,
 Nullum patitur refragari sententiæ.

Admonui hominem frequenter, atq; adeo, ut sibi
 Cõsuleret, obtestatus sum: sed nihil egi hæctenus.

LE. *Ego quoq; eadẽ inculcando, inani operam sæpè*

Me defatigavi. Sed quid quæso cum illis agas,

Qui sua sunt excecati pertinacia?

Deos oremus Balthasare, ut temeraria

*Hæc ejus confidentia, meliorem, quam
Nos arbitramur, consequatur exitum:
Namque illi ex animo benevolo. BAL. Ridicu-
lum, an Diis*

Tu eum curæ esse existimas Leonida?

*Qui non solû hunc Belum, sed alios quoq; Deos
Ubicunque gentium coluntur, illudit,*

Spernitque contumaciter. LEO. Verùm mihi

Herculè videris dicere: Sob id quò hæc ei

Res sit evasura nescio. BAL. Ipse viderit.

*Si se fervare nolit, quod quidem illi est in manu,
Pereat, intereat, nihil ad nos attinet.*

Sed video huc accedentes è templo sacerdotes:

Intro igitur eamus, visamusque; quem exitum

Hæc res tandem si fortitura. LEO. I præ, sequor.

ACTUS II. SCENA III.

ICHTHYBOLUS, TORBELLUS, MELCHIAS,

Ejusdem generis versus.

P*Rô Deum atque hominum fidem! quæ est, si
non hæc insignis est*

Appellanda contumelia? Hem, quid videtur

*Symmiste? TOR. Malo ego illum quovis puto
dignissimum, (cordiæ,*

*MEL. Nihil herculè est loci segnitix, neque so-
Quantum illius ego audaciam, & impias calu-
mnias*

*Audio. ICHT. Vab, in cruciatum hinc illum pro-
cul abreptum oportuit:*

Ut suo exemplo doceat, quid sit periculi, Deos

Contumacibus incessere convitijs.

TOR. Id quidem ego propediem illi eventurum
auguror, (ego

Nisi ab infana hac destiterit sententia. MEL. At
Nimis vereor (ut hoc inter nos hic dicam li-
berius) nè

Sua nobis malum aliquod pariat confidentia:

Cùm palam, rege etiam presente, audeat

Dicere, Deum nostrum Belum nihil nisi

Simulachrum esse inanimum, ac statuam vi-
lissimam.

Quod si semel regi fuerit persuasum, isque illius

Verbis fidem habens, hujusce rei periculum

Fecerit: actum est de nobis omnibus, periimus
funditus

Una cum uxoribus, atque liberis. ICHT. *Ist hoc*
malum (mibi

Superi avertent spero. attamen nescio pol, quid

Mens, prasagiat infortunij. TOR. BONO

Animo sumus fratres: quod ille molitur,

Facilè, ut opinor, propulsabitur: quando

Graviter ei minatus est rex, nisi sententiam

Mutet, Belumq; colendũ, adorandumq; censeat

Sibi. Sin aliter fecerit, regi q; immorigerus esse

Perrexerit, certum paratum ei esse exitium.

Nunc itaque

Mortis metu obsecururum illum existimo. Et

Sapiet, mea quidem sententia, si in aula regia

Inter proceres cum honore malit vivere,

Quàm vitam per cruciatus, ac tormenta finire

Turpiter. MEL. Idem & ego futurum spero. Et
tamen

Quoties præfracta hominis in mentem venit
Pertinacia, animus in genua, ut ajunt, concidit
Mihi: nihilque metuo magis, quam ne nobis ille
Magnam concitet tragœdiam.

Namque inter aulicos, omnesque nobiles
Quàm gratiosus sit scio: & quo pacto rex suum
Animum, suaque concilia ei credat omnia.

ICH. *Minimè pol vanũ, Melchia, hunc tuum metũ
Ego esse censeo, at contrà cùm mecum cogito,
Quanti hæc res sit momenti, haud arbitror regẽ
Dissimulaturum diutius:*

*Cùm omnis populus unò ore passim clamitet,
Non amplius ferendas esse impii hominis calu-
mnia.*

*Cui si obfirmato animo Rex pergat adversarier,
Periculum est, ne illius facilitas, cultusq; divini
Neglectus, magnos in his nostris regionibus
Tumultus excitet. Sed nescio quem ex aula regia
Procul egredientem conspicio. Abeamus hinc:
Et una consilium capiamus omnes,*

*Quomodo adversus hujus scelerati conatus nos
Tueamur, eiq; exitium moliamur deniq;*

*Ut quieto, ac tranquillo animo vivere
Posthac liceat nobis.* TOR. Placet. Pol dignus est,
Qui pessimis circumveniatur, ac pereat modis.

MEL. Id ego quidem, quo pacto fieri soleat, o-
ptimè *patitur moram.*

Calleo. ICHT. Et ego certè. Eamus nunc, res non

Difficile atque arduum est, quod molior; tamen
 Magna spes habet animum, hanc rem mihi
 Successuram ex sententiâ. Sed quoniam viribus
 Humanis effici hic nihil potest, orandus est
 Mihi Deus, ut meis succurrere dignetur cona-
 tibus.

Clementissime, atque benignissime Deus,
 Qui solus in cœlo, terraque moderaris
 Omnia: quique ex gravissimis periculis
 Me sæpe liberaisti, oro te, atque obtestor, mihi
 Ut nunc præsens adsis, tuaque gratiâ,
 Atq; ope divinâ animû corrobores: ut in eo quod
 Tuo, ut arbitror, afflatus numine, aggredior,
 facinore,

Constanter perseverem. Ne permitte mi Deus,
 Ut impium hoc hominum genus, impune in
 sanctissimum

Tuum illudat nomen: nosq; tuo divino hæctenus
 Addictos cultui, irridendos proponat sibi:
 Adhæc cruciet, affligat, & vita tandem spoliet
 Infandis excarnificatos modis. Quin pro tuâ
 Erga nos pristinâ clementiâ effice potius,
 Ut impostores illi perditissimi,
 Cassibus, quos nobis innocentibus,
 Tendunt, ipsi irretiti, pœnas sceleribus,
 Et fraudibus suis dignas luant: utque
 Tandem re ipsa nobis declares, quàm nihil

Omninò adversus invictam tuam potentiam,
 impiæ (serè
 Idololatrarū valeant machinæ. Tum quàm mi-
 Insaniant. & quantopere se fallant, qui cacodæ-
 monum

Suorum præstigiis dementati, insolenter
 Contra te cristas erigunt.
 Erit hoc per totum terrarū orbem memorabile;
 Tuoque imprimis gloriosum numini.
 Si abominandus illè præstigiator, atque
 Impostor Belus, non magnis viribus,
 Aut gravibus rerum tumultibus, at per me senē
 Imbellem, tuâ ope confirmatum, corruat
 Turpiter. Hoc quæso nunc mihi sic eveniat Deus:
 Ut detectâ horum nebulonum
 Impietate, atque nequitia, summis tuam
 Erga nos laudibus evehamus munificentiam.
 Eja, bene rem successuram auguror: adeò
 Divino afflatus æstro, animus gestit mihi.

ACTUS III. SCENA I.

LEONIDAS, BALTHASARUS, CYRUS, DANIEL.

Jambici.

Quid nunc futurum arbitraris Balthasare?
 aut quomodo

*Ipsè evadet miserrimus? cui, cùm in sententiâ
 Perseveret constanter, moriendum erit*

Planissime. BAL. Miseret me ejus: nostramq; vicem
 Doleo, quibus amico tam fido, & candido
 Posthac erit carendum: quo facili, atq; cōmodo
 Aliquot annis usi sumus.

LEO. *Rerum humanarum hæc est conditio, ut si
quid cupiam*

Cordi, aut voluptati sit, eo orbetur brevi.

At compescenda lingua est, crepuit ostium.

Eho rex ipse egreditur. Abeamus Balthasare, ne

Nos ociose hic offendat confabulantes.

BAL. *Quin maneamus potiùs, ut audiamus, quo-
modo* (Enimvero,

Hæc res sit successura denique. LEO. Placet. CYR.

Quantò ego diligentius hanc rem mecum cogito,

Temerariamq; Danielis confidentiam

Magis in animo perpendo, hoc mihi minus

Cessandum, aut connivendum hic esse existimo:

Nam res maximi momenti est, utpote

*Quæ ad reipublicæ nostræ, atq; adeo ad regni mei
Salutem, aut exitium pertinet maxime.*

Ideòq; prudenti mihi erit consilio opus.

*Quod quidem ego in solo Daniele, de quo nunc
laboro,*

Et cujus vitam in dubium venisse video,

*Deprehendisse me puto hætenus. Quapropter hæc
Res non mediocriter animum commovet meum.*

Oh, Daniel, quantas tua

Pertinacia paris curas, quas sollicitudines,

*Et quàm tristem mærorem adfers mihi! Quem
quidem*

Utcunq; toleravi diu, sed nunc eò

Res redijt, ut non sit dissimulandum amplius.

*Obsequendum quidem amicis, sed ad aras. At
Leonidam &*

*Balthasarum hic consistentes video, nihil herculé
Potuit evenire commodius: nam jam jam huc eos
Ad me jussissem accersier.* BAL. Ultro ad nos acce-
dit. hem (stior.

Vultus parum placet, solito mihi videtur tri-
Appellemus eum comiter,

Animo commoto blanda solet mederi oratio.

LEO. *Recte isthuc. Plurima salute te tuus*

Impertit Leonidas, Rex invictissime.

BAL. *Majestatem tuam diu nobis salvam atque
incolumem* (isthoc

Deorum conservare dignetur benignitas. Cy. *Pro
Vestro erga nos animo habeo gratiam: & si quid*

Ufu venerit, vicissim vobis bene faxim lubens. At

Quid est, de quo hic inter vos colloquimini? seriã

Rem esse arbitror, modo fronti sit habenda fides,

Que in vobis videtur esse parum læta, atq; hilaris.

Agite, ne celate, si quid est, quod vos sollicitos

Habeat: inveniam remedium isti aegritudini.

BA. *Et tu mi Domine, quàm soles videre tristior,*

Quæ res animos nostros percellit maximè.

Cyr. *Quo pacto possem læto esse vultu, quando*

tanta me

Cura, atq; sollicitudo premit. De Daniele

Loquor, qui cùm certum sibi videat adesse exiti-

um, tamen

Non magis movetur, quàm si saxum sit adaman-

tinum.

LEO. *Idem, mi Domine, & nobis luctum adfert*

gravissimum,

Atque adeo de eo hic inter nos loquimur, tantam hominis

Mirati confidentiam. At at, Lupus est in fabula, Ipse egreditur foras. Cy. Is est profecto: cōpellabo Eum, atq; de eadem re obtundam denuo.

DAN. Audire mihi visus sum vocem regis, atque eccum;

Salve Rex clementissime. Cyr. *Salutem tibi*

Vix ausim precari Daniel, quando salutem

Tuam ipse negligis, vitæq; periculum

Videns, volensque adfers tibi. DAN. vitæ hujus
jacturam ego (te,

Parvi æstimo domine, quæ nullo etiam auferen-

Per se fluxa & fragilis est. Majori mihi

Curæ est animus, quem extincto corpore

Salvum atque superstitem futurum credo. Cyr.

Rectè Daniel,

Sed hoc sapientis esse tecum cogita,

Nunquam tam obfirmato esse animo, quin si quid
aut tempus,

Aut usus, aut res suadeat tibi, lubens,

Atque cupidè amplectare. Tum ut salutare

Consilium dantibus haud gravatè pareas,

Quod tu quidem minimè tibi faciendum

Existimas: cum non ignores, quàm grave

Periculum tua isthac pertinacia accersas tibi.

DAN. Si hoc quicquid est periculi, sine culpa ef-
fugere queam (tibi.

Domine, nequaquam me difficilem præberem

Cy. *Quam tu mihi culpam commemoras Daniel?*

Enim

*Enimvero jam reticere nequeo amplius,
 Nam ea quoq; quæ nolo, tua me loqui cogit
 Pervicacia. Quoties ego tecum de eadem
 Re egi, quoties pro omnibus meis in te beneficijs
 Oravi, atque obtestæus sum te, ut in hoc negotio
 Obsequereris mihi, cum tamē nihil impetraverim
 Unquam. Quin nunc quoq; cum de eodem seriò
 Tecum agam, me aversaris tam illiberaliter.*

DAN. Pro summa tua erga me benignitate
 Hoc tibi debeo Domine, ut manibus, pedibus-
 que noctes

Atque dies pro salute tua & regni tui
 Incolumitate enitendū putem mihi: tum capitis
 Periculum libenter subeam, dum prosum tibi.

Sed ad impietatem (ut tua pace isthuc dicam)
 nemo me

Facilè impulerit. CYR. *An impietas tibi vide-
 tur impudens,* (Etenus

*Deo isti te præbere supplicem, à quo tanta ha-
 Beneficia consecuti sumus? & cujus numine, hoc
 Nostrum regnum tot annos felicissimè
 Floruit.*

DAN. Deo vero, cœli, terræq; conditori
 Isthuc acceptum ferri convenit: non isti Belo, qui
 Neque valet, neque perest quicquam. Qui quem-
 admodum

Hominum manibus est fabrefactus, ita cōminui
 Atque in nihilum ridigi poterit facillimè.

CYR. *Ab, Daniel, non te ea loqui pudet? cum &
 vitam, & animam ei*

Inesse indubitatis constet rationibus.

DAN. Quibus obsecro? CYR, *Rogas audacissime?*
Cum tam multo cibo, potuq; ei sit opus
Quotidie? DAN. Ridiculum, sacerdotes cum u-

xoribus
 Et liberis ea absumunt omnia. Belo nihil
 Opus est, inanima, muta atque imbelli statua.
 Qui cum os, oculos, nares, atq; aures habeat, his
 Tamen utitur nunquam. Neque enim loquitur,
 neque

Videt, neque odoratur, neque audit quicquam.

CYR. *Quid ais omnium?* (ptibus
Tun' Sacerdotes hec, que quotidie magnis sum-
Belo apparantur, devorare dicis omnia?

DAN. Dico, dico inquam, atque assero mi do-
 mine, omnibus

Istis epulis, vinoque tua quæ liberaliter
 Benignitas suppeditat, noctu cum suis

Illos epulari, ac delitari affatim. *ill' a' p'p'ia*
longu' d'ur' d'

Quod nisi certis indiciis, ac rationibus
 Demonstravero, nullam causam dico, quin mor-

tis supplicium *d' id' aliq' p'p'ia* (am:
 Continuo feram. Cy. *Age, placet, periculum faci-*
Nam in eum res devenit locum, ut necesse sit ex-
peririer. *si q' d'*

Agitedum Balthasare, ac Leonida, sacerdotes
Ad me sine ulla convocate mora. LEO. Faciemus
 sedulo.

CYR. *Rem magnam esse dicite; ideoq; protinus*
Huc ut se conferant, curent. BAL. Fiet. CYR. Tu
 Daniel

Me sequere intro. DAN. Nihil est quod æquè fecero lubens. *non per gaudere.*

ACTUS III. SCENA II.

BALTHASARUS, LEONIDAS, ICHTYBOLUS.

Ejusdem generis versus.

Nescio profectò in quem tandem exitum hæc sit evasura

Tragœdia. Eho, Quid tibi videtur Leonida?

LEO. *Ab, quid dicam, aut respondeam planè nescio miser.*

Tam perijt Daniel, quam extrema faba, ut ajunt.

BAL. Certum id quidem. LEO. *O ingentem hominis confidentiam!*

O inuditam animi pertinaciam!

At properemus, ne regem nostra offendamus mora.

BA. Mones probè. Sed commodè eccum Ichtybo-
Nobis obviàm prodire conspikor. (Ium

LE. *Is est profectò. opportunè admodum, Alloquar.*

Ehem, quo tibi iter est Ichtybole? ICHT. Ad regem

Rectà. BAL. Quid eò? ICHT. Ut quæ in mandatis mihi dedit

Deus noster Belus, ei exponam. Quæ quidem

Minimè jucunda, aut grata fore auguror. LEO.

Quenam illa sunt

Sodes? Narra obsecro. ICHT. Minatur

Belus regi graviter, nisi Danielem

E medio tollendum præcipiat protinus.

Namq; impietatem illius non ferendam esse amplius.

BA. Quid audio? De eadē re Rex nos ad vos misit,

ICH. Oh,

Bea

Beasti. Dignus pol est, qui cruciatibus
Pereat gravissimis. LEO. *Nos quoque hominis mi-*
rari non satis

Possumus impudentiam. Sed audi Ichtbybole,
Quid indubitatis argumentis ostensurum regi
hodie

Se dixerit, homo, omnium qui vivunt audacis-
simus.

ICH. Quid obsecro? LEO. *Deum Belum nihil esse*
nisi statuam inaniam, ac

Truncum vilissimum. ICHT. O effrontem homi-
nis improbi

Impietatem! Quanquam & antè illum dixisse
Idem, audivi sapius. BAL. At nunc audi quod est
gravissimum.

ICH. Eho, an quicquam etiam amplius. BAL. Ve-
rò amplius. Cibus

Omnem, quem quotidie ad vos congerendum
Curat Rex, non à Belo, sed à vobis absumi, &
Deglutiri asserit. ICHT. Prò Deum atque homi-
num fidem!

Cui unquam quicquam dictum est contumelio-
sius?

LEO. *Nunc itaque nos misit Rex, ut te cum reli-*
quis tuis

Symmystis ad se convocaremus. Agedum
Propera, atq; ceteros, quantum potes,
Conveni: simulq; omnes sequimini protinus.

ICHT. Faciam herclè sedulò. BAL. Hac nos redea-
mus Leonida.

ACTUS III. SCENA III.

ICHTHYBOLUS, MELCHIAS, TORBELLUS.

Ejusdem generis versus.

Jamne abierunt illi? & dicere mihi hic quid vis
Impunè licet: Enimverò aut malè mens hario-
latur mihi, aut

Hic Daniel nobis magnum adferet infortunium:
Adeò nostras rationes video ab eo undiq;
Labefacturier. Ut Dii Deaq; omnes eum
Perdant sacrilegum: qui tantas nobis suis
Improbis conatibus curas parit,
Tantasq; adfert sollicitudines. Verùm nimis
Hic subsisto diu. Ad symmystas nunc mihi
Properè eandem est. Quanquam haud letum
scio me eis

Allaturum nuncium. Verùm nisi (spicor
Oculi ballucinantur, procul illos è templo con-
Egredientes. Ibo obviam. MEL. Quòd sæpè aliàs
Dixi Torbelle, idem nunc dico denuo:
Nisi sceleratum istud è medio tollatur caput,
Plane actum erit de nobis omnibus. TOR. Est ut
dicis Melchia.

Quapropter summis nobis est indiferat
enitendū viribus,
Ut intereat, atq; extinguatnr scelus. At eccum
Ichthybolum.

Hiccine eras Ichthybole? Non te prævideram,
Quo pacto apud Regem res successit tibi?
Et quid causæ est obsecro, quòd te tam citò
Conspiciamus reversum. An quia parum venisti
in tempore?

ICH. Dicam. inter eundum veniebant mihi obviâ
Leonidas, & Balthasarus, à Rege, uti
Dicebant ad nos missi. TOR. Quâ de re? aut quid
erat negotii?

ICH. Rogas Torbelle? Nescis quo in discrimine, &
Periculo sumus. MEL. Quid ita fodes! ICH. Ab
fratres, Daniel

Est, qui hos nobis tumultus concitat. Sed non
Satis tutus mihi ad commemorandum hic videtur
Locus. Nec tempus cessandi est: jam dudum enim
Nos Rex exspectat. Quare eamus: inter
Eundum rem omnem narrabo vobis: simulq; con-

ad p^{er} consilium

Capiemus, quomodo & illum perdamus: &
Nos ex isthoc extricemus malo. MEL. Placet.

ACTUS III. SCENA IV.

CYRUS, DANIEL, ICHTHYBOLUS, MELCHIAS,
TORBELLUS.

Ejusdem generis versus.

Vide etiam nunc Daniel, ne temet in exitium
Temerè conjicias. Nam si ea quæ magnâ assis
Confidentiâ, vana, atq; falsa deprehendantur,
Actum est, perijsti funditus. DAN. Quæ dixi mi
domine,

Vera esse jam faxo re ipsa comperias. Cyr. Sed
cave (obsecro.

Ne nimium tibi confidas. DAN. Bono animo sis
Omnia mea mihi meditata sunt: neque quic-
quam moror

Impostores illos perditissimos:

Qui

Qui cùm foris sunt, nihil illis videtur parcius,
Nihilque sanctius, verùm quàm luxuriosè, ac
turpiter

In suis istis nocturnis se gerant
Comestationibus, quàm avidè atq; intempe-
ranter

Illic abliguriant, ac devorent, quæ comedi à
Belo suo persvadent credulis, jam faxo ut o-
mnibus

Sit notissimum. *Cyr.* Satis quidem istud fortiter
Mi Daniel. Verùm vide sedes, ne fortitudo isthæc
In nervum erumpat tibi. Sed nescio quidnam
Sacerdotes remoretur tam diu. *Dan.* Consilium

Inter se capiunt, quo pacto fucum suum,
Dolumque occultent: tum quibus fallaciis
Me circumveniant. Sed nihil agunt. Veritas
Ad tempus obscurari, haud opprimi potest.

Cyr. Mira est in tam periculosa, atq; dubia
Re animi tui constantia. *Infon. Dig. 104*

Dan. Eum mihi securum reddit innocentia,

Cyr. Esto, sed video procul eos

Adventantes. Hem serva: Et ut tibi constes vide.

Dan: Deus

Meos conatus uti spero sua juvabit gratia.

Mel. Satis super hac re consultavimus diu.

At at regem cum Daniele istic stantem video.

Me miserum! Mens mihi inhorrescit, & pedes

Suo vix funguntur munere, quando in mentem
v. nit

Quid de nobis futurum sit; si quidem ille, quod

Magno conatu molitur, perfecerit,

ICH. *Estote animo forti, qui infirmioribus*

Etiam saepe peperit victoriam. Sed alloquar:

Salve Rex invictissime. TOR. Salutem tuam

Belus, noster Deus, servare dignetur diu

Incolumem. CYR. *Quem Deum vos esse dicitis,*

Hic non nisi simulacrum vile, truncumque inanimum

Esse asserit. MEL. O impiam hominis impudentis

Calumniam! CYR. *Tum, quæ Belo quotidie opus esse dicitis,*

A vobis devorari, atque absumi omnia.

TOR. Prô Jupiter! vereor ne tellus nos absorbeat.

DAN. Nihil nobis hic tale metuendum puto.

Sed ne vobis impostoribus id accidat, periculum est

Maximum. ICHT. *Tun' nos impostores appellas impudens?*

Audis hoc ô Rex atque impunitum relinquis

Scelus? CYR. Pœnas equidem mihi dabit gravissimas,

Nisi id quod affirmare audet. palam probaverit.

Sin autem illum verè hæc dixisse, & vos nobis

Hactenus illufisse deprehendero: ad amplissimos

Honores illum evexero,

Vobis in cruciatus abreptis atrocissimos.

TOR. Prohibeat hoc Belus noster Deus, ut nos sycophantiis,

Fallacisq; aliquem decipiamus. Tales sumus

O Rex,

O Rex, atque ita nos gessimus hactenus, ut nihil
istiusmodi

Quisquam de nobis temerè suspicari debeat.

DA. Vah, Quàm religiosè, ne unquam fucum cui-
piam

Fecisse videantur. Mox divina adjuvante gratia,
Efficiam, ut, quam sancti viri sitis, notum sit om-
nibus.

ICHT. *Antiquam pol impietatem tuam obtines,
Quam non diu impunitam fore, tibi nunc de-
nuncio.*

*Quae quidem hoc pacto retegetur commodissimè.
apponatur*

Deo Belo solitus suus cibus, ac potus. Dein

Rex Templi fores suo sigillo ipse obseret:

Ne cuiquam omnino introeundi sit copia:

Quod nisi eras absumpta fuerint omnia,

*Nullum deprecabimur supplicium. DAN. Agite-
dum, ratum*

Esto. Ne crudelissimas

Quidem & ego recusabo pati pœnas, nisi

Quod jam dixi verissimum esse demonstravero.

CYR. *Ita herculè fiet. Nunc abite vos: ego,*

Quae ad hanc rem porro erunt opus, curavero,

ACTUS IV. SCENA I.

CYRUS, LEONIDAS, DANIEL, MYDA.

Jambici.

[*Leonida, fac diligenter apponantur omnia,
Et ne quid desit cura sedulo. LE. Effectum dabo*

Rex invictissime. Cyr. *Tum vinum effice ut promatur optimum.*

LEO. Fiet. Cyr. *Eho, quo nunc animo es Daniel? nondum*

Vereris, ne tibi hæc res cedat infelicitè?

DA. Nihil omnino Domine: Quin mens mihi, nescio

Quid, præfagit boni. Cyr. *Miror me herculè:*

Neque quid dicam, aut quid conjectem scio. LEO.

Apposita

Nunc mi Domine, ut vides, sunt omnia. Cyr.

Bene factum Leonida:

Exeamus jam. Ego fores sigillo meo ^{pal}

Obsignabo. DA. Hem Myda, cedo cribrum, & cinerem de quibus

Tibi dicebam modo. My. *Accipe.* Cyr. *Quam tu rem novam*

Inceptas Daniel. DAN. Hac impostura ego

Impostores illos fallam, ac circumveniã miserè, Ut imprudentes ipsi in exitium ruant.

Cyr. *Causam, cur istud facias, non intelligo.*

Perge, sino. DA. At faxo ut mox intelligas. Nūc si

Placet exeamus Domine. Cyr. *Probè, ut videtis ostium*

Est obseratum. Nullis jam fallacijs,

Technis, aut sycophantijs erit locus.

DAN. Illæ quidē cras, nisi quid me fallit animus, Manifestò deprehendentur: miraberis

Mi Domine, ubi videris. Cy. *Res indicabit: Hac*

Intro me nunc sequimini. -----

ACTUS IV. SCENA II.

TORBELLUS, MELCHIAS, ICHTHYBOLUS.

Ejusdem generis versus.

----- Hem Melchia, jamne
 Abiit Rex? MEL. Abiit Torbelle, ostio templi
 Accuratè obserato, Eho, viden' ? TOR. Video,
 atque gaudeo.

Quin prodis Ichthybole? ICH. *Nihil herclè in
 me est mora.*

TOR. Viden' consignatos fores? ICH. *Bene habet.
 pol commodè*

De cibo potuq; apponendo, succurrebat mihi.

MEL. Vah callidum consilium. Manifestò tene-
 tur sacrilegus.

TOR. Jam omni nos tandem exolvemus metu,
 in crucem

Eo abrepto scelerato. ICH. *Ne ille lamentabitur,
 ubi cras omnia absumpta esse viderit.*

Sed occidit sol, appetitq; vespera.

*Nunc intro eamus: & per occultum istud ostium,
 Uti consuevimus, templum ingrediamur, &
 Totam hanc noctem, unà cum uxoribus & liberis,
 Sumamus hilarè: tuta enim hic nobis sunt omnia.*

ACTUS IV. SCENA III.

ICHTIBOLUS, TORBELLUS, MELCHIAS,
 cum reliquis sacerdotibus.

Ejusdem generis versus.

A Deste symmiste, cœnam opiperam, atq; splen-
 didam

Paratam hic nobis esse videtis. Accumbamus, &

Genio jam indulgeamus affatim. TOR. Nihil
Est æquè quod faciam lubens: nam jam dudum
animus est

Mihi in patinis. Ego quòq; vel lupo esurientior
SUM. ICH. *Accumbe igitur, Hic in promptu est
famelicum*

*Quo ventrem exsatures: Eho, quid cunctamini?
Paratis semper obfuit dilatio.*

TOR. Verè istud à te dictum est Ichtybole. ICH.
Nunc quisq; arripiat, quod

*Palato maximè sapit. Ego hunc armum ovillum
Distribuedum sumam mihi: ut habeant quod
comedant*

Muliercula. MEL. Pol optimè facis, laudo:
Atq; hac spumanti paterà referam gratiam.

ICH. *Na tu homo es facetus, atq; lepidus Melchia.
Sed ebibe.* TOR. Attingite quæcunque sunt ap-
posita: *Nam*

*Apud mensam verecundari non decet,
Et hæc nobis cōstant minimo: cūm gratis ea Dei
Beli benignitas nobis suppeditet quotidie.*

ME. Ichtybole, hunc tibi præbibo cyathum. ICH.
Sit tibi

Saluti Melchia. TOR. Agedum uxor, matrone-
que reliquæ,

Præbete vos hilares. ICH. *Torbelle, quo pacto tibi
hoc*

Villi sapit? TOR. Nunquã in vita bibi meracius.

MEL. Admovete manum patinis. Hem, quid
cessatis? Omnia

Nobis

Nobis sunt absumenda. Quisq; se virum
Præbeat. TOR. Ego meo munere fungor sedulo.

MEL. Nec me

Edacior, aut bibacior est quisquam. ICH. *Eja,*
su decet.

Sed pueris ne quid desit curandum est TOR. Eam
ego mihi

Deligo provinciam. Hem capite. MEL. Cele-
brandus est

Summis noster Belus præconiis, nobis
Qui hæc largitur sine sumptibus nostris. Hem
Bele, Deus omnium

Deorum maxime, hunc tibi craterem præbibo,
Plenis exhauriendū faucibus. Engè, annuere pol
Capite videbatur. Totum ebibam. Te Ichthybole
Deposco, qui pro Belo respondeas mihi.

ICH. *Faciam sedulo, & libenter herculè.*

TOR. Agitedum fratres, hanc noctem in gaudio,
Ac læritia degamus. MEL. Hem, accipe: & vide
Ichthybole, ut respondeas, idque unico

Hauſtu. ICH. *Nil detrecto: fauces enim aridita-
te crepant mihi:*

Et quo plus bibo, eò sitio magis. MEL. Haha he,
aquilæ

Ea est senectus. Hem Torbelle, exporrige
Frontem: videre mihi tristior. Omnem metum,
Omnemque ex animo ejice ægritudinem.

Cras illum ad cruciatum abripi videbimus,
Qui insidiatus nobis est hæctenus. TOR. Pœnas
Se dignas patietur scelus.

ICH. *Ob, quàm gratum atq; incundum spectaculū
Præbet nobis.* MEL. Meritò herculè illi acidet,
Qui ab impietate suâ nullis se passus est ratio-
nibus

Abduci. ICH. *Fratres, nunc abundè exaturati
sumus.*

Surgamus. TOR. Ubi voles, placet. ICH. *Hem
muliercula,*

*Auferte, quæ supersunt omnia: nihilq; relinquit
Præter inanes patinas.* MEL. Præcede Ichthy-
bole,

Nos te sequemur. At at, quid hoc? pedes suo
Vix funguntur munere. jam tempus est, ut ad
fomnum

Me componam, atque hanc edormiscam cra-
pulam.

TOR. Me quoque vinum vicit planissimè. At
mox cùm

Accubabã, quàm mihi pulchrè videbar sobrius.

ICH. *Obe, dormitum camus nunc omnes.* MEL.
Rectè mones.

ACTUS IV. SCENA IV.

DANIEL.

Ejusdem generis versus.

NON me clam est, quàm duram nunc susce-
perim

Provinciam. Verùm mea sic est ratio, & sic

Animum induco meum, priùs meam me

Amisurum vitam, quàm non perfecero,

quod

Quod me facturum recepi: Nil impostorum
minas,

Molitionesque impias moror: nihil mortis
Cruciatum, quem intentant mihi, Si morien-
dum est,

Pro verâ religione, proq^{ue} Dei nostri

*Nomine mori, mihi quâvis vitâ futurum est dul-
cius.*

Dum ne ob malè facta pereo parvi aestimo,

Sed hoc quanquam planè persuasum habeo, &
animus mihi

Confirmatus est fatis; tamen

Humani nihil à me alienum esse sentio,

Qui totam hanc noctem insomnem duxi: etsi
nullo ex metu hæc mihi

Oritur animi commotio: neque ex periculo,

A quo me divina, uti confido, liberabit

Clementia. Quid igitur? Cùm mecum cogito,

Quæ crastino die impostorum istorum sit futura

Lamentatio: quando miseris se videbunt

Circumventos modis: quæ regis indignatio:

Quæ uxorum, liberorumque ejulatio:

Quæ bonorum gratulatio, quique plausus:

Tum quæ rerum sit exoritura commutatio:

Hæc inquam, aliaque similia in animo conside-
rans,

Ac perpendens, non est mirum profectò, si

Somnum hac nocte oculis non viderim meis.

Nunc credo eos

In suis epulis, & commestationibus

Esse totos: atque adeò, ut jam noctis tempus est,
Cibo, potuq; oppletos, obrutosque altùm
Stertere, impendentis securos periculi.

Dormian: ego illos, ut merentur, excitabo
Sacrilogos. Nam mihi Deum adiutorem confi-
do fore:

Qui per me, suum famu'um execrabiles
Cacodamonum regi omniq; populo revelabit
Astus, fallacias, & sycophantias.

Quibus illi simplices homines, ac credulos
Miserè fefellerunt, atque illuserunt hactenus:
Præterea cunctis majestatem, numenque osten-
det suum.

Quæ ut ita nunc eveniant, oro atque obtestor
mi Deus.

Sic tua potestas evadet celeberrima,
Si his impiis per me resectis fraudibus,
Abominabile istud idolum evertatur turpiter.
Age age, bene rem successuram mens auguratur
Mihi, ita nunc gestit gaudio, Ibo intrò, & si-
mulac diluxerit,
Ad Regem ibo, ut nihil in me esse moræ intel-
ligat.

ACTUS V. SCENA I.

CYRUS, DANIEL.

Jambici.

Quid, itane ad clarum dormivi diem? quan-
quam

Majorem noctis partem degi insomnem; adeò
Sum

Sum sollicitus, in quam tandem hæc res sit eva-
fura

Catastrophæ: adeoque metuo, ne Danieli
Infeliciter hæc cedat confidentia.

Qui si falsò sacerdotes accusasse

Deprehendatur, nulla causa est, quin diris cru-
ciatibus

Afflictus, miserè pereat protinus. Quod idè quoq;

Sacerdotibus eveniet, si fucum nobis ab illis

Factum esse constiterit: At nimium Danieli

Timeo malè: cui ex animo cupio optimè. Neq;
id herculè

Mirum, cùm illius operâ, ac consilio hæcenus

Ufus sim felicissime: cumque ipso auctore nihil

Unquam sim aggressus, quod non prosperè suc-
cesserit.

At eecum eum exeuntem. Quàm quietus, ac

Tranquillus sit vide. DAN. *Regem loquentem*

*Audire hic videor mihi. Diem felicem, & pro-
sperum*

Tibi opto Rex invictissime. CYR. Habeo gratiam

Mi Daniel, idemque tibi reprecor. Sed ne id
precer

Tibi frustra, nimis herculè metuo. Quòd si

Nunc etiam à pertinaci, atque isthoc proposito
adamantino

Recesseris, & culpam confessus, Belum mecum
adoraveris,

Non solùm hæc, quæ ingenti reipublicæ tumultu,
Magnoque meo dolore hæcenus es molitus, tibi

Igno-

Ignoscam, verùm etiam ad dignitatem maximam,

Amplissimosque honores præ omnibus reliquis Meis te proceribus efferam.

Nihil optabis, quin opratum feres. DAN. *Abstine Mi domine, ut vana, atq; brevi rerum terrenarum gloriâ*

A vero me abduci patiar. Quanquam tuorum Erga me beneficiorum tanta est copia, ut nihil Addi queat. Sed ad templum nunc, si videtur Eamus. Ibi impostorum istorum tibi retegam fallacias.

CYR. Mirabor, si tu isthuc nobis effeceris. Præcedamus nos Daniel, vos sequimini.

ACTUS V. SCENA II.

ICHTHYBOLUS, MELCHIAS, TORBELLUS.

Ejusdem generis versus.

E *Ho diluxit. Cesso pulsare ostium Melchie? At ipse opportunè exit foràs. Hem Melchia.*

ME. Quisnâ est qui me? Tun' hic eras Ichthybole? Quid hic tam mane, qui noctu tantum biberas?

ICHT. *Neque*

Quiescendi, neq; dormiendi mihi fuit Copia: Ita nobis à sceleratis Danielis machinis Cavere nos tempus monet.

Sed eccum Torbellum. Torbelle, quid nobis Adfers? TOR. Egon? Nihil me herculè, nisi caput Nocturna gravatum crapula. Nunquam pol, quoad sciam,

Coenavi delicatiùs, nunquam prolxiùs.
 Non vinum, per Jovem, mihi videbatur,
 Sed nectar merum. ICH. *Valeant ista. Aliud hocce
 Tempus postulat. Jam, ut opinor, aderit Rex.*
 TOR. Adsit ubi volet: *In portu nos navigamus
 incolumes.*

ME. Ira spero. TO. Speras Melchia? Vah, certa res
 Est. *In Danielem cudetur faba. Ecce regis
 Sigillum illa sum, atque integrum.*

MEL. Video. TOR. Ad hoc consumpta intus de-
 prehendentur omnia.

Sed eccum regem accedentem. ICH. *Cedamus
 illi paululum:*

*Atq; à templo abeamus longiùs. Mox huc reversi,
 Exoptatum nobis conspiciemus spectaculum.* MEL.
 Fiat.

ACTUS V. SCENA III.

CYRUS, DANIEL, LEONIDAS, ICHTYBOLUS.
 cum reliquis Sacerdotibus.

Ejusdem generis versus.

AD templum venimus. cera inviolata, & integro
 Est. *Vae tibi Daniel.* DAN. Nihil

Metuo quicquam Domine: Confringe sigillum,
 Atque ostium aperiri jube. Cyr. *Hem, factum est.*

Ingrediamur. DAN. Sequor.

Cyr. *Pol magnus es Bele, neque quicquam in te
 est doli.*

*Heus, Heus, ades dum Daniel. Viden' hic nihil
 Ex epulis besternis relictum? O te miserrimum!*

DAN.

DAN. Non ego miser Domine; sed faxo ut hos
miseros

Esse fateare, qui suis technis, & fraudibus
Tibi, os subleverunt hactenus. *Cyr. O ingentem
hominis improbi*

Audaciam! DA. Ne vociferare mi Domine.

Quin potius, quænam hæc sint pedum vestigia,
Quæ passim conspicias, tecum perpende sedulo.

Hem,

Mane sodes, nec quoquam longiùs progredere.

Cyr. Prò

Deum immortalium fidem!

Quorum tu hæc esse arbitraris vestigia?

DA. Sacerdotum procul dubio, eorumq; uxorum,
Et liberorum. *Cyr. Siccine suspicare Daniel?*

DAN. Non suspicio hæc est mi Domine: indubi-
tata res

Est, ac certissima. *Cyr. Videris mihi verisimile*

Dicere. Vah, mihi sic verba esse data dispudet.

Eho, trahite huc ad me impostores istos impios.

Hem, quid cessatis? LEO. Effectum dabimus Rex
invictissime.

Cyr. Digni sunt, qui indignis pereant modis. LE.

Vah, hiccine

Statis sacrilegi? ICHT. *O nos miseros!* LEO. Com-
prehendamus mastigias.

ICHT. *Ab, quid peccavimus obsecro?* LEO. Jam id
quidem factum est

Palam. ICHT. *Quid? cedo sodes.* LEO. Procedite:
in templo

Vos opperitur Rex, ibi scietis. Quid tergiver-
santur

Scelesti, pugnum iis in os nisi sequunturingere,
Adducimus tibi Rex, quos voluisti. Cyr. Bene
Fecistis. O impostores! O homines, omnium
Qui vivunt, sceleratissimos!

ICHT. Haccine sunt regis verba? Cyr. An mutire
etiam nunc audes scelus?

ICHT. O miseriam! Cyr. Siccine nos dignos arbi-
trati estis,

Quos ludificandos vobis proponeretis?
Tamq̄, sceleratis circumveniretis dolis?

ICH. Quid deliquimus obsecro? Cyr. Rogas, quid
deliqueris impudens?

Res manifesta est. Unde hæc vestigia? ICHT. Que
vestigia? Cyr. Ah,

Nondum vides homo impudentissimè? vestigia
hæc

Vestrorum sunt pedum, uxorum atque liberorum
Etiam: quod satis ipsa arguit diversitas.

Quod nisi statim rem, uti se habet, expedieritis
mibi,

Vos omnes unà cum uxoribus, & liberis

Discrucianos tradam tortoribus. ICHT. Eheu
nos miserrimos!

Cyr. Vah, dicite inquam, idque ocyus, unde hæc
sint vestigia.

Eho, cunctamini? Rapite eos hinc ad carnifices,
Ut tormentis verum expriment. ICHT. Mi Do-
mine, ne sevi

Sodes tantopere. Omnem rem indicabimus. Cyr.

Loquere

Igitur. Quid cessas? ICH. Sub mensa occultum est ostium,

Per quod & ingressus in templum, & regressus Nobis semper patuit. Cyr. O nunquam auditam audaciam!

Visamus Daniel. Prô summe Jupiter!

Siccine Belus quotidie multis indiget?

Vix mihi tempero, quin in capillum vobis invo-
lem

Impostoribus. ICH. Eheu, clementiam tuam

Imploramus Rex mansuetissime. Cyr. Auferte mihi preces, quibus

Efficietis nihil. Vinclos omnes abripite hinc, & sternite,

Proculcate, ac trucidate illos protinus.

Quin etiam intereat, quisquis vos audet remorari.

ICH. Misereat te nostri Rex clementissime.

Cyr. Vab, nullus jam clementiae est locus. Abripite

Inquam illos ex oculis meis continuo: & ut

Dixi, sine ullâ interimite morâ. ICH. Heu nos infelicissimos!

Cyr. De uxoribus vestris, & liberis, mihi

Quid sit statuendum, mox videro. Hem, abripite tergiversantes.

Et fustes, nisi sequuntur impingite. DAN. Quid nunc tibi

Videtur domine? Cyr. *Daniel,*

Te magni precij hominem esse, meritò semper arbitratus sum:

Et posthac à me multò pluris estimaberis:

Quem ego quidem quovis honore dignum judico.

Nunc tibi Belum hunc in manus do, abutere

eo, uti voles. Tum templum illius si videtur,

Evertito. DAN. Gratiam tibi mi Domine habeo maximam.

Cyr. Eamus hinc: pudet enim me, pigetque in hoc execrando loco diutius morarier.

ACTUS V. SCENA IV.

PHORMIO, SYRUS, ICHTHYBOLUS, MELCHIAS, TORBELLUS.

Ejusdem generis versus.

Rursumne restitatis ignavi? Syr. *Colaphos, nisi*

se moverint, impingamus nequissimis.

ICHT. *O nos miserrimos!* PHO. *Supplicium vestris sceleribus*

dignum luetis. MEL. Væ, væ nobis infelicibus!

Convincimur veris, & me mei pudet. Syr. Satis

Jam querelarum est, fatisque cessatum. Pervenimus

Ad locum, ubi aut lapidibus obruendi, aut aliis

quibuslibet modis trucidandi sunt perfidi.

TOR. *O miseriam!* PHOR. *Nunc aut saxa in eo*

conjiciamus, aut *mit-*

Transfigamus nequissimos. Syr. Agite *Non*

strenuos

D

Viros nos præbeamus. ICHT. *Heu me miserum!*

Differor

Doloribus. MEL. Itane mori miserum est? TOK.

Maturate fodes,

Et subita morte perimite nos infelices. PHO. In hoc

Equidem versamur sedulò.

Syr. *Collapsi in terram, extremum jam exhalaverunt spiritum.*

PHO. Trahamus intro cadavera, ut sub vesperum Sepeliantur alicubi. Syr. *Placet.* PHOR. Nunc intro eamus, &

Hilarem hunc sumamus diem. Syr. *Nil pot fecero lubentius.*

ACTUS V. SCENA V.

BLEPHARO, MESSENIO, DANIEL.

Ejusdem generis versus.

Miror quid sit, quòd nos ad se vocari jussit Daniel?

Tum, ut vectes, atque secures adferemus. MES. *Neque ego quid*

Cause sit scio: nisi quòd sacerdotes Beli audio

Mortis hodie esse afflictos supplicio. BLE. Sic est: Atque ideo forte in templo nobis demolendum erit

Aliquid: Nam eò uti veniremus, per servulum suum

Et *fundavit nobis.* Quare properemus, ne nostra nunciam

Offen-

Offendamus mora. DAN. Nescio quid remoretur
fabros,

Quos huc ad me jam dudum jussi accersier.

Sed procul huc illos adventare conspicio,

Securibus, atque vectibus probè armatos.

MES. *Hem Blepharo. Danielem video stantem
ante ostium*

Templi: nostrum adventum opperitur, ut arbitror

BLE. Adeamus ad eum, atq; appellemus comiter.

MES. *Salve vir honorande.* DAN. Salvete viri.

Bene

Fecistis, quòd maturius adestis. Sequimini me

In templum: ibi est, in quo vestra mihi opera erit

Opus. BLE. Neque hic, neque alibi usquam in
nobis erit mora.

MES. *Impera, ac factum puta.* DAN. Benignè
dicitis.

Hoc Beli simulachrum prosternite, atque humi
Projectum comminuite, ac conculcate protinus.

BLE. Hui, Deum Belum nobis uti violemus,
præcipis?

Prohibeant hoc superi. MES. *Ego herclè eo scelerè
meas*

Non ausim polluere manus. DA. Nihil periculi est.

Non ille Deus est, sed inanima, & vilis statua,
minimo

Sternenda negotio. Agite sodes, experimini, &
Vectes, cuneos, atque secures illi admovete for-
titer.

MES. *Tantum profectò tamq; nefandum commit-
tere*

*Non ausim facinus. Tu si me fortè audacior es
Blepharo,*

Ehodum, admove manus. BLE. Absit Messenio.

DAN. Vah, quid statis meticulosi. Nihil hinc vobis mali

Eveniet, ad me recipio. Quin templum quoque hoc

Totum evertendum erit vobis. Agite, nulla

Vos remoretur cunctatio.

MES *Hem, vis quidem hæc est. Quid? cogis nos?*

DAN. Cogò atque impero.

BLE. Faciamus herculè sedulò, sed hac quidem Conditione, ut si quid fortè hinc evenerit

Infelicius, tu accusandus sis solus, utpote

Qui nos invitos huc impuleris. DAN. Ratum

Esto: manus tantùm admolimini. MES. *Æreus*

Hic est Deus profecto, & intus plane luteus. BLE.

Jupiter

Supreme! quam ego novam rem video? Dii vos perdant sacrilegos,

Qui credulos nos vestris fucis, ac fallaciis

Decepistis hæctenus. DAN. Jam dudum illi dignum suis

Sceleribus perpessi sunt supplicium. Vos per-
gite,

Et impium monstrum prosternite, atque humi

Præcipitate strenui. Tuere te

Nunc Bele, si quid divinæ in te habes potentiaë.

MES. *Ha, ha, hæ, præceps in terram corruit miser. Næ ille*

Ficulus planè, atq; imbellis Deus est. BLE. O nos
stultissimos,

Qui truncum hunc pro Deo nobis adorandum,
ac

Colendum censuimus! DAN. Nunc templum
aggredimini alacriter,

Totumque evertite, atq; solo æquate. Quòd ubi
Fuerit effectum, mercedem vestris laboribus

Dignam faxo ut habeatis protinus. MES. *Facie-*
mus herculè

Sedulò. DAN. Næ res hæc cessit mihi feliciter.

Sed absit ut in hac re mihi quicquam arrogem.

Quin divino potius est ascribendum numini,
Quodcunque hic est gestum. *Humanum nihil*

potest

Ingenium, nihilque nostra valet industria.

Sed intro eo, & fabros dum veniant opperiar
domi.

MES. *Nunc diruta, eversa que sunt omnia Ble-*
pharo:

Nihil jam restat, nisi ut pretium

Nobis debitum petamus, in quo Danielelem

Promptum, paratum, atque benignum fore ar-
bitror.

BLE. Eamus ad illum, & accepta pecunia, diem

Hunc læti, atque hilares transigamus. MES. *Hem,*
placet.

PERORATIO.

Jambici.

Hic desistemus spectatores optimi:

Nam plura his auctor adijcienda non putat.

Cum historia ad perfectum sit deducta exitum.

Quae autem sequuntur ibidem in sacris Biblijs,

Nimirum quopacto Dracone occiso Daniel

Objectus sit leonibus, & Divino Numine

Servatus integer, salvusq; evaserit:

Hec noster addenda sibi non putavit, utpote ab

Hoc argumento aliena; & ex quibus alia confici

posset actio. Neq; hac eò arbitrabitur

Nunc quisquam dicta, quòd poëtam istum al-
terum,

Qui ea conjunxit, reprehendendum putemus:

At

Ob id solùm, ne quis, ut imperfectam, atque mu-
tilam

Hanc nostram rejiciendam censeat comœdiam.

Nunc superest, ut vobis agamus gratias,

Quorum silentio, ac modestiâ, noster

Hic ludus scenicus stetit feliciter.

Quae sanè res auctori ad alias fabulas

Scribendas, nobis verò ad agendas maximum

Nunc addit calcar. Neq; necesse esse arbitròr,

Ut hujus sacrae historiae vobis mysticum

Hic explicem sensum: cum is cunctis sit notis-
simus.Nimirum hominem probum, atque pium etiam
inter impios

In-

Incoluemem, ac tutum fore semper, Deo in omnibus

Rebus ei auxiliante. *Hinc itaq; solatiune
Petemus, si fortè in homines incideremus
Malos: rati à nullo nos posse ladi, modò Deum
Habeamus adiutorem, ac propicium. Nunc si
Quod actum est, vobis non displicuit, plaudite.*

F I N I S.

8. 20. 1850

John ... ..

...

...

...

...

...

...

1850

